היקש שחיטה להזאה

במדבר (פרשת חקת) פרק יט פסוק ג - ד

(ג) וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו׃

(ד) וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָהּ שֶׁבַע פְּעָמִים׃

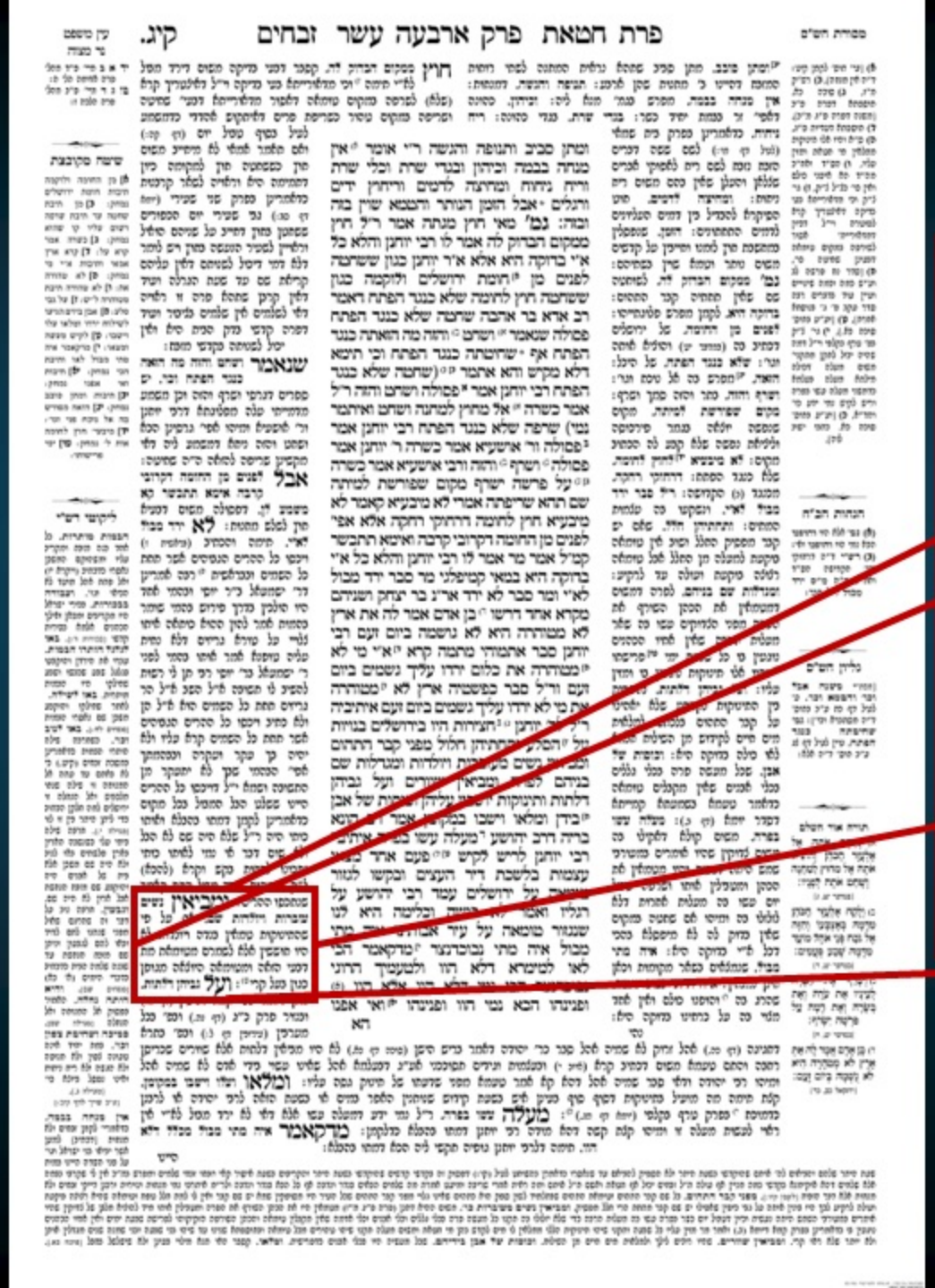

שנתכסו ההריס: **ומביאין נשים**
עוברות ויולדות שם. אף על פי
שהתינוקות טמאין בנדה ויולדות לא
היו חוששין אלא לשמרס מטומאת מת
דבעי הזאה ומטומאה היולאה מגופן
כגון בעל קרי ט): **ועל** גביהן דלתות.

שהיה גדול וגבור לא הזיק לו ההבל: **אורזילא** דרימא.
גר' ר"ת פי' עופר של ראש דעופר האילים מתרגמי' אורזילא דאיילא
(שיר ג) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה
(ב"ב דף עג:) אורזילא דימא ומפרש
דג של יס ואגב ריהטיה לא דק דהא
אמר הכא לא נגזרה גזרה על דגים
שבים ואותם דופל"ם שאנו קורין ראש
ליתא ואלבש אסור דראש ודאי מין חיה
הוא ואלבו מותר כדכתיב אקו ודישון
ומתרגמינן ויעלא ורימא ודופל"ם
שבמקומינו קטנים דאין לומר שהוא מין
ראש ויש במינו גדול דא"כ מאי קשיא
ליה היכא קס הא לא קשיא ליה כ) אריה
דבי עילאי בפרק אלו טרפות (חולין